Orędownik Urzędowy
powiatu Chodzieskiego.

Wychodzi w środę i sobotę. Przedpłata miesięczna wynosi 50000 mk. bez odnoszenia do domu Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz petytowy lub jego miejsce na stronicy czterołamowej 5000 mk. Reklamy: jednołamowy wiersz petytowy lub jego miejsce na stronicy dwułamowej 9000 mk

Redaktor odpowiedzialny: Starostwo Chodzież Drukiem i nakładem drukarni: F. Spektorek, — Telefon nr. 81. —

Nr. 72 Chodzież, środa 7 listopada 1923 70 rocznik.

Nr. 56.

Obwieszczenie dla osadników.

Postanowieniem z dnia 24 bm. nr. L C. 990 23. podwyższył p. Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego ubezpieczenie od ognia w Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowem w Poznaniu — „wszystkich budynków osad rentowych i dzierżawnych, oraz folwarków dzierżawnych O U. Z. do 100 000 krotnej wartości z r. 1914.“

Przy tej sposobności zwraca się ponownie na to uwagę, iż wszyscy osadnicy O U Z. zobowiązani są ubezpieczyć od ognia całe swe mienie nieruchome i ruchome wyłącznie w Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowem w Poznaniu jako instytucji prawno-publicznej i że podwyższenie tych ubezpieczeń dokonane przez p. Prezesa O U Z obowiązuje osadników na mocy ich kontraktów kupna — względnie dzierżawy.

Poznań, dnia 27. października 1923 r.
Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe w Poznaniu.
Generalny Dyrektor
w. z.
(—) Dziedzicki.

Powyższe podaję do wiadomości.
Chodzież, dnia 2 listopada 1923 r.
Starosta Dr. Jerzykowski.

L. dz. 20,23 O.

Nr. 57.

Komunikat.

Wobec coraz częściej napływających podań reemigrantów z Niemiec, posiadających już nabyte prawa z tytułu ubezpieczeń społecznych i wobec tego, że podania te niejednokrotnie wykazały brak znajomości stanu prawnego w tym przedmiocie ze strony petentów, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wyjaśnia:

I. Reemigranci, którzy wrócili do byłej dzielnicy pruskiej przed 1 stycznia 1922 r. i mieli w Niemczech prawo do świadczeń z tytułu ubezpieczeń wypadkowych, inwalidowych i urzędników prywatnych otrzymują te świadczenia w Polsce łącznie z dodatkami drożyźnianemi opartemi na polskich ustawach i rozporządzeniach. Koniecznym warunkiem więc uzyskania świadczeń jest: 1. powrót przed 1 I 1922 r i 2) zamieszkanie po powrocie w b dzielnicy pruskiej. Właściwemi instytucjami dla wypłaty świadczeń są: Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie o ile reemigrant był w Niemczech ubezpieczony w analogicznym zakładzie. Kasa Emarytalna dla robotników Polskich Kolei Państwowych w. b zaborze pruskim, o ile świadczenia wypłaca w Niemczech Kasa Emerytalna Prusko-Heskiego Związku Kolei Żelaznych w innych wypadkach Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu.

II. Reemigranci, którzy wrócili do Polski (a więc nietylko do b. dzielnicy pruskiej) przed 17 lipca 1922 r. a posiadają prawo do świadczeń z niemieckich kas brackich, otrzymują renty do dnia 17 lipca 1922 r. z właściwej kasy brackiej niemieckiej, obowiązek zaś wypłaty świadczeń od 17 lipca 1922 r. począwszy, przechodzi na Polskę.

Świadczenia te na razie nie są wypłacone, ponieważ stanowią b. niskie sumy, a dla wypłacenia jakichkolwiek dodatków drożyźnianych brak podstawy prawnej. Podstawa zostanie stworzoną przez ustawę w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów, której projekt został wniesiony do Sejmu W myśl tego projektu dodatki mają być wypłacone w takiej wysokości jak w ubezpieczeniu inwalidowem.

Sprawami świadczeń z kas brackich zajmuje się obecnie Okręgowy Urząd Ubezpieczeń w Poznaniu. Pośredniczy on w otrzymaniu zaległości do 17. VII. 1922 r świadczeń z Niemiec i utrzymuje uprawnionych w ewidencji. Po wejściu w życie ustawy w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów renty wraz z dodatkami wypłacać będzie Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu

III. Reemigranci, którzy przenieśli się z niemieckiej części Górnego Śląska do Polski przed 26 lutego 1923 r pobierają świadczenia od instytucji polskich w szczególności od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Województwa Śląskiego wzgl. Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach, o ile idzie o ubezpieczenie pensyjne górników. Dodatki drożyźniane wypłacone są na mocy śląskich ustaw i rozporządzeń.

IV Reemigranci, którzy doznali nieszczęśliwego wypadku w przedsiębiorstwie położonem na polskiej obecnie części Górnego Śląska, oraz ich rodziny, mają prawo do świadczeń ze strony Zakładów Ubezpieczeń Społecznych Województwa Śląskiego.

V. Reemigranci nie podlegające pod kategorje I—IV nie mają prawa do świadczeń ze strony Polski Również i Niemcy nie wypłacają im z reguły świadczeń w myśl postanowień niemieckich ustaw ubezpieczeniowych, wykluczających lub zawieszających prawo do świadczeń tych osób uprawnionych, które udały się zagranicę, zwłaszcza zaś, o ile są cudzoziemcami. Jednak reemigranci pochodzący z b terenu okupacji niemieckiej i austrjackiej, którzy doznali wypadków w Niemczech mogą dochodzić swych praw do renty (bez dodatków) od instytucyj ubezpieczeniowych w Niemczech w drodze postępowania procesowego przed właściwemi urzędami niemieckiemi, o ile ich prawa nie są przedawnione. Pretensje takich reemigrantów po-

żądane jest zgłaszać do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Położenie wszystkich reemigrantów grupy V-ej ulegnie zmianie z chwilą zawarcia przez Rząd Polski z rządem niemieckim specjalnej konwencji t. zw. konwencji o wzajemności w ubezpieczeniach społecznych Projekt takiej konwencji został już złożony Pełnomocnikowi Rządu Polskiego do rokowań polsko-niemieckich.

Niezależnie o tego, ponieważ w międzyczasie została uchwalona polska ustawa z 6 lipca 1923r. gwarantująca pełne równouprawnienie w zakresie ubezpieczeń społecznych cudzoziemcom, jeżeli ich ojczyzna gwarantuje również pod tym względem wzajemność odnośnie obywateli polskich, Rząd Polski rozpoczął kroki celem skłonienia rządu niemieckiego by zaprzestał stosować jeszcze przed zawarciem konwencji do obywateli polskich ograniczeń, przewidzianych dla cudzoziemców i w ten sposób zapewnił równouprawnienie swoim obywatelom w Polsce.

W celu przyjścia z doraźną pomocą będącym w potrzebie remigrantom grupy V-ej Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej (Departament Opieki Społecznej) opracuje projekt zarządzenia o zasiłkach wypłacanych zaliczkowo na poczet pretensji reemigranta do instytucji ubezpieczeń społecznych w Niemczech.

Reemigranci grupy V-ej t. zn. reemigranci, którzy nie mają prawa do świadczeń ze strony Polskiej, a którzy nie otrzymają nadal tych świadczeń również ze strony Niemiec, winni podania swe wraz dowodami uzasadniającemi ich pretensje do instytucji ubezpieczeniowych niemieckich kierować bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. W podaniu winna być oznaczona wyraźnie data powrotu do Polski.

Projektowane zarządzenie w sprawie zasiłków nie będzie naruszało w niczem praw reemigrantów, posiadających prawa do świadczeń z tytułu ubezpieczń społecznych do korzystania z pomocy doźnej udzielanej przez Urzędy Wojewódzkie reemigrantom wogóle.

Chodzież, dnia 8-go października 1923.

L. dz. 1498/23 W.

Starosta
Dr. Jerzykowski.

Ogłoszenia.